

இனிமையான குழந்தைகளே! உங்கள் வாயிலிருந்து சதா ஞான ரத்தினங்களே வெளிப்பட வேண்டும். உங்கள் முகம் சதா மகிழ்ச்சியுடன் இருக்க வேண்டும்.

கேள்வி : எந்தக் குழந்தைகள் பிராமண வாழ்க்கையில் ஞானத்தின் தாரணை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அவர்களின் அடையாளம் என்னவாக இருக்கும்?

பதில் : 1. அவர்களின் நடத்தை தேவதைகளைப் போல் இருக்கும் அவர்களிடம் தெய்வீகக்குணங்களின் தாரணை இருக்கும். 2. அவர்களுக்கு ஞானத்தின் விசார் சாகர் மந்தன் செய்வதற்கான அப்பியாசம் இருக்கும். அவர்கள் ஒருபோதும் அசுர விஷயங்களின் அதாவது குட்பைகளை மனனம் செய்ய மாட்டார்கள். 3. அவர்களின் வாழ்க்கையில் தூற்றுவது, குறை சொல்வதும் நிந்தனை செய்வதும் நின்று போகும். 4. அவர்களின் முகம் சதா மலர்ந்திருக்கும்.

ஓம் சாந்தி. பாபா வந்து ஞானம் மற்றும் பக்தியைப் பற்றி சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், பக்தியினால் சத்தி கிடைப்பதில்லை. மேலும் சத்யுகத்தில் பக்தி இருப்பதில்லை என்பதை குழந்தைகள் புரிந்து கொண்டு விட்டனர். ஞானமும் கூட சத்யுகத்தில் கிடைப்பதில்லை. கிருஷ்ணர் பக்தி செய்வதும் இல்லை, ஞான முரளி வாசிப்பதும் இல்லை. முரளி என்றாலே ஞானம் கொடுப்பது. பாடலும் உள்ளது இல்லையா, முரளியில் மந்திரம் உள்ளது என்று? ஆக, நிச்சயம் ஏதோ மந்திரம் இருக்கும் இல்லையா? வெறும் முரளியை வாசிப்பது என்பது சாதாரணமாக பிச்சைக்காரர்கள் கூட வாசித்துக் கொண்டே இருக்கின்றனர். இந்த முரளியில் ஞானத்தின் மந்திரம் உள்ளது. அஞ்ஞானத்தை மந்திரம் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். முரளியை மந்திரம் என்கிறார்கள். மனிதரிலிருந்து தேவதை ஆகிறார்கள், ஞானத்தினால். சத்யுகம் இருந்தபோது இந்த ஞானத்தின் ஆஸ்தி இருந்தது. அங்கே பக்தி இருப்பதில்லை. பக்தி ஆரம்பமாவது துவாபரயுகத்திலிருந்து-தேவதையிலிருந்து மனிதராக ஆகும் போது. மனிதர்கள் விகாரி என்றும் தேவதைகள் நிர்விகாரி என்றும் சொல்லப்படுகின்றனர். தேவதைகளின் சிருஷ்டி பவித்திர உலகம் என்று சொல்லப் படுகின்றது. இப்போது நீங்கள் தேவதை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஞானம் என்று சொல்லப்படுவது எது? ஒன்று, தன்னைப் பற்றிய மற்றும் தந்தையைப் பற்றிய அறிமுகம். பிறகு சிருஷ்டியின் முதல்-இடை-கடை பற்றிய ஞானம், இதுவே ஞானம் எனச் சொல்லப்படுகின்றது. ஞானத்தினால் ஏற்படுகின்றது சத்தி. பிறகு பக்தி தொடங்குகிறது என்றால் கீழே இறங்கும் கலை என்று சொல்லப் படுகின்றது. ஏனென்றால் பக்தி இரவு என்றும் ஞானம் பகல் என்றும் சொல்லப் படுகின்றது. இதுவோ யாருடைய புத்தியிலும் பதிய முடியும். ஆனால் தெய்வீக குணங்களைத் தாரணை செய்வதில்லை. தெய்வீக குணங்கள் இருக்குமானால் புரிந்து கொள்ளலாம், ஞான தாரணை உள்ளது என்று. ஞான தாரணை உள்ளவர்களின் நடத்தை தேவதைகளைப் போல் இருக்கும். குறைந்த தாரணை உள்ளவர்களின் நடத்தை கலப்படமாக இருக்கும். தாரணை இல்லை என்றால் அவர்கள் குழந்தைகளே இல்லை என்றாகி விடும். மனிதர்கள் பாபாவுக்கு எவ்வளவு நிந்தனை செய்கின்றனர்! பிராமண குலத்தில் வருகிறார்கள் என்றால் மற்றவர்களை குறை சொல்வது, நிந்தனை செய்வதெல்லாம் நின்று போகிறது. உங்களுக்கு ஞானம் கிடைக்கின்றது. அதைப்பற்றி விசார் சாகர் மந்தன் செய்வதன் மூலம் அமிர்தம் கிடைக்கும். விசார் சாகர் மந்தனே செய்யவில்லை என்றால் மற்றறப்படி என்ன சிந்தனை நடைபெறும்? அசுர சிந்தனை. அதன் மூலம் குட்பை தான் வெளிப்படும். இப்போது நீங்கள் ஈஸ்வரீய மாணவர்கள். மனிதரிலிருந்து தேவதை ஆவதற்கான படிப்பைப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை அறிவீர்கள். தேவதைகள் இந்தப் படிப்பைப் படிக்க மாட்டார்கள். தேவதைகளை ஒருபோதும் ஞானக்கடல் எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். ஞானக்கடல் என்று ஒருவர் மட்டுமே சொல்லப் படுகின்றார். தெய்வீக குணங்களும் கூட ஞானத்தினால் தான் ஏற்படுகின்றன. இப்போது உங்களுக்குக் கிடைக்கும் இந்த ஞானம் சத்யுகத்தில் இருக்காது. இந்த தேவதைகளிடம் தெய்வீக குணங்கள் உள்ளன. நீங்கள் மகிமையும் செய்கிறீர்கள், சர்வகுண சம்பன்ன..... ஆக, இப்போது நீங்கள் அதுபோல் ஆகவேண்டும். தன்னைத் தான் கேட்க வேண்டும்-நம்மிடம் அனைத்து தெய்வீக குணங்களும் உள்ளனவா, அல்லது ஏதேனும் அசுர குணங்கள் உள்ளனவா? அசுர குணங்கள் இருக்குமானால் அவற்றை நீக்கிவிட வேண்டும். அப்போது தான் தேவதை எனச் சொல்வார்கள். இல்லை என்றால் குறைந்த பதவி பெறுவார்கள்.

இப்போது குழந்தைகள் நீங்கள் தெய்வீக குணங்களை தாரணை செய்கிறீர்கள். மிக நல்ல-நல்ல விஷயங்களைச் சொல்கிறீர்கள். இது தான் புருஷோத்தம சங்கமயுகம் எனப்படுகின்றது. இதில் தான் நீங்கள் புருஷோத்தம ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதனால் சூழ்நிலையும் கூட மிக நன்றாக இருக்க வேண்டும். வாயிலிருந்து எந்த ஒரு மோசமான வார்த்தையும் வெளிவரக் கூடாது. இல்லையென்றால் இவர் குறைந்த பதவி பெறுபவர் எனச் சொல்லப்படுவார். பேச்சு மற்றும் சூழ்நிலை மூலம் உடனே தெரிய வரும். உங்களுடைய முகம் சதா மலர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். இல்லை யென்றால் அவர்களிடம் ஞானம் இருக்கிறது எனச் சொல்லப்பட மாட்டாது. வாயிலிருந்து சதா (ஞான) ரத்தினங்கள் வெளிப்பட வேண்டும். இந்த லட்சுமி-நாராயணரைப் பாருங்கள், எவ்வளவு மலர்ந்த முகத்துடன் இருக்கிறார்கள்! இவர்களின் ஆத்மாக்கள் ஞான ரத்தினங்களை தாரணை செய்திருந்தன. வாயிலிருந்து சதா ஞான ரத்தினங்கள் வெளிப்படுகின்றன. ரத்தினங்களை மட்டுமே கேட்கவும்-சொல்லவும் எவ்வளவு குஷி உள்ளது! இப்போது நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் ஞானரத்தினங்கள் பிறகு வைர-வைரீயங்களாக ஆகிவிடுகின்றன. நவரத்தினங்களின் மாலை ஒன்றும் வைர-வைரீயங்களால் ஆனதல்ல. இந்த ஞான ரத்தினங்களின் மாலையாகும். அந்த மனிதர்கள் பிறகு அந்த ரத்தினங்கள் என நினைத்து மோதிரங்கள் முதலியவற்றை அணிந்து கொள்கின்றனர். இந்த ஞானரத்தினங்களின் மாலை புருஷோத்தம சங்கமயுகத்தில் அணியப் படுகின்றன. இந்த ரத்தினங்கள்தான் உங்களை வரக்கூடிய 21 பிறவிகளுக்கு மிகப்பெரும் செல்வந்தர்களாக ஆக்குகின்றன. இவற்றை யாராலும் கொள்ளையடிக்க முடியாது. இங்கே நீங்கள் இந்த வைர-வைரீயங்களை அணிந்து கொள்வீர்களானால் யாராவது கொள்ளையடித்துச் சென்று விடுவார்கள். ஆக, தன்னைத் தான் மிக-மிக புத்திசாலிகளாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அசுர அவகுணங்களை வெளியேற்றிவிட வேண்டும். அசுர அவகுணங்களால் முகத் தோற்றமே அதுபோல் ஆகிவிடுகின்றது. கோபத்தில் செக்கச் செவேலென்று செம்பு போல் முகம் ஆகிவிடுகின்றது. காம விகாரிகளோ கறுப்பாக (அசுத்தமாக) ஆகிவிடுகின்றனர். ஆக, குழந்தைகள் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் விசார் சாகர் மந்தன் செய்ய வேண்டும். இந்தப் படிப்பே மிகுந்த செல்வத்தை அடைவதற்கானதாகும். அந்தப் படிப்பு ஒன்றும் ரத்தினங்கள் அல்ல. ஞானத்தைப் படித்து பெரிய பதவியைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆக, படிப்பு தான் பயன்பட்டதே தவிர பணம் அல்ல. படிப்பு தான் செல்வம். அது எல்லைக்குட்பட்ட செல்வம், இதுவோ எல்லையற்ற செல்வம். இரண்டுமே படிப்பு தான். இப்போது புரிந்து கொண்டீர்கள், பாபா நமக்குக் கற்றுத் தந்து உலகத்திற்கு மாலிக் ஆக்கி விடுகின்றார். அது அல்பகாலத்திற்கான படிப்பு, ஒரு பிறவிக்காக மட்டும். பிறகு அடுத்த பிறவியில் புதிதாகப் படிக்க வேண்டியுள்ளது. அங்கே செல்வத்திற்காகவென்று படிப்பதற்கு அவசியமில்லை. அங்கோ இப்போதைய புருஷார்த்தத்தினால் அளவற்ற செல்வம் கிடைத்து விடுகின்றது. செல்வம் அழியாததாக ஆகிவிடுகின்றது. தேவதைகளிடம் செல்வம் அதிகம் இருந்தது. பிறகு எப்போது பக்தி மார்க்கத்தில் அதாவது இராவண ராஜ்யத்தில் வந்தார்களோ, அப்போது எவ்வளவு இருந்தது! எவ்வளவு கோவில்களைக் கட்டினார்கள்! பிறகு வந்த முஸ்லிம்கள் முதலானோர் செல்வத்தைக் கொள்ளையடித்தார்கள். எவ்வளவு செல்வந்தர்களாக இருந்தனர்! இன்றைய படிப்பின் மூலம் யாரும் இவ்வளவு பெரிய செல்வந்தர்களாக ஆகமுடியாது. இப்போது நீங்கள் அறிவீர்கள், நாம் அத்தகைய உயர்ந்த ஒரு படிப்பு படிக்கின்றோம், அதன் மூலம் இந்த தேவ-தேவதைகளாக ஆகிவிடுகிறோம். ஆக, படிப்பின் மூலம் பாருங்கள், மனிதர்கள் என்னவாக ஆகிவிடுகிறார்கள்! ஏழையிலிருந்து பணக்காரர்களாக. இப்போது பாரதமும் கூட எவ்வளவு ஏழையாக உள்ளது! பணக்காரர்களுக்கோ நேரமே இல்லை. தங்களுடைய அகங்காரம் உள்ளது-நான் இன்னார் என்று. இதில் அகங்காரம் முதலியவை விட்டுப்போக வேண்டும். நாம் ஆத்மாக்கள். ஆத்மாவிடத் திலோ பணம், சொத்து, வைர-வைரீயங்கள் எதுவுமே இல்லை. பாபாவும் சொல்கிறார், தேகத்துடன் கூடவே அனைத்து சம்பந்தங்களையும் விட்டுவிடுங்கள். ஆத்மா சரீரத்தை விட்டுவிட்டால் பணக்கார நிலை முதலிய அனைத்தும் முடிந்து போகும். புதிதாகப் படித்து பணம் முதலியவற்றை சம்பாதிக்கலாம், அல்லது தான-புண்ணியம் நன்கு செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் பணக்காரர்களின் வீடுகளில் ஜென்மம் எடுப்பார்கள். கடந்த காலக் கர்மங்களின் பலன் எனச் சொல்கிறார்கள் இல்லையா? ஞான தானம் செய்திருக்கிறார்கள் அல்லது கல்லூரி, தர்மசாலை முதலானவற்றைக் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்றால் அதனுடைய பலன் கிடைக்கின்றது. ஆனால் அது அல்ப காலத்திற்கு. இந்த தான-புண்ணியமும் இங்கே செய்யப்படுகின்றது. சத்யுகத்தில் செய்யப்படுவதில்லை. சத்யுகத்தில் நல்ல கர்மங்களே இருக்கும். ஏனென்றால் அதற்கான ஆஸ்தி இப்போது கிடைத்துள்ளது. அங்கே யாருக்கும் விகர்மம் நடைபெறுவதில்லை. ஏனென்றால் ராவணனே அங்கே இல்லை. ஏழைகளுக்கும் கூட விகர்மங்கள் உருவாவதில்லை. இங்கோ பணக்காரர்களுக்கும் கூட விகர்மங்கள் உருவாகின்றன. அதனால் தான் இந்த நோய்கள் முதலான துக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. அங்கே விகாரத்திலேயே

போவதில்லை எனும் போது விகர்மங்கள் எப்படி உருவாகும்? அனைத்துமே கர்மங்களின் ஆதாரத்தில்தான் உள்ளன. இது மாயா இராவணனின் ராஜ்யம், அதனால் மனிதர்கள் விகாரி ஆகி விடுகிறார்கள். பாபாவந்து படிப்பு சொல்லித் தருகிறார், நிர்விகாரி ஆக்குவதற்காக. மாயா பிறகு விகாரி ஆக்கி விடுகின்றது. இராமவம்சி மற்றும் இராவண வம்சிக்கிடையிலான யுத்தம் நடைபெறுகின்றது. நீங்கள் பாபாவின் குழந்தைகள், அவர்கள் இராவணனின் குழந்தைகள். எவ்வளவு நல்ல-நல்ல குழந்தைகள் மாயாவிடம் தோல்வி யடைந்து விடுகின்றனர். மாயா மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததாகும். பிறகும் நம்பிக்கை வைக்கின்றனர். முற்றிலும் பதீத் ஆகியிருப்பவர்களையும் உயர்த்த வேண்டியுள்ளது இல்லையா? பாபாவுக்கோ முழு உலகத்தையும் உயர்த்த வேண்டியுள்ளது. அநேகர் கீழே விழுகின்றனர். கணக்கு முற்றிலும் அற்றுப் போன நிலையில் முற்றிலும் பதீத் ஆகிவிடுகின்றனர். அப்படிப் பட்டவர்களையும் கூட பாபா உயர்த்துகின்றார். இராவண ராஜ்யத்தில் அனைவருமே பதீத்தான், ஆனால் பாபா காப்பாற்றுகிறார். பிறகும் கூடக் கீழே விழுந்து கொண்டே இருக்கின்றனர். அதனால் மிகவும் பதீத் ஆகிவிடுகின்றனர். அவர்கள் பிறகு இவ்வளவு உயர்வதில்லை. அந்தப் பதீத் நிலை மனதை அரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. எப்படி நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், கடைசிக் காலத்தில் யார்..... அவர்களுடைய புத்தியில் பதீத் தன்மை தான் வந்துகொண்டே இருக்கும். ஆக, பாபா அமர்ந்து குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். கல்ப-கல்பமாக நீங்கள்தான் தேவதை ஆகிறீர்கள். மிருகங்கள் ஆகுமா என்ன! மனிதர்கள்தான் ஆகிறார்கள் மற்றும் புரிந்து கொள்கிறார்கள். இந்த லட்சுமி-நாராயணருக்கும் கூட மூக்கு-காது எல்லாம் உள்ளன-அப்போது அவர்கள் மனிதர்கள்தான் இல்லையா? ஆனால் தெய்வீக குணங்கள் உள்ளவர்கள், அதனால் அவர்கள் தேவதைகள் எனப்படுகிறார்கள். இவர்கள் அத்தகைய தேவதைகளாக எப்படி ஆகிறார்கள், பிறகு எப்படிக் கீழே இறங்குகிறார்கள், இந்தச் சக்கரத்தை நீங்கள் அறிவீர்கள். யார் விசார் சாகர் மந்தன் செய்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு தாரணையும் கூட நன்றாக ஆகும். விசார் சாகர் மந்தனே செய்யவில்லை என்றால் புத்தியற்றவர்கள் ஆகிறார்கள். முரளி வகுப்பு நடத்துவோர்க்கு விசார் சாகர் மந்தன் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கும். இந்தத் தலைப்பில் இதைச் சொல்லிப் புரிய வைக்க வேண்டும். தானாகவே விசார் சாகர் மந்தன் நடைபெறுகின்றது. இன்னார் வரப்போகிறார், அவருக்கும் கூட உற்சாகத்துடன் சொல்லிப் புரிய வைப்போம். அவர்கள் கொஞ்சம் புரிந்து கொள்ளவும் செய்யலாம். அது பாக்யத்தைப் பொறுத்தது. சிலர் உடனே நம்பிக்கை வைப்பார்கள், சிலர் வைக்க மாட்டார்கள். நம்பிக்கை வைக்கப் படுகின்றது. இப்போதில்லை என்றால் இனி வரும் காலத்தில் நிச்சயமாகப் புரிந்து கொள்வார்கள். நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும் இல்லையா? நம்பிக்கை வைப்பது என்றால் சேவையில் ஆர்வம் உள்ளது என அர்த்தம். களைத்துப்போகக் கூடாது. சிலர் படித்துவிட்டுப் பதீத் ஆகியிருக்கிறார்கள், (பதீத் ஆனபிறகு மீண்டும்) வருகிறார்கள் என்றால் நிச்சயமாக அவர்களைப் பார்வையாளர் அறையில் அமர்த்தி வைப்பார்கள். அல்லது போய்விடுங்கள் எனச் சொல்வார்கள். நிச்சயமாகக் கேட்பார்கள், இவ்வளவு நாள் ஏன் வரவில்லை என்று. சொல்வார்கள், மாயாவிடம் தோற்று விட்டேன் என்று. இதுபோல் அநேகர் வருகிறார்கள். புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், ஞானம் மிக நன்றாக இருந்தது என்று, ஆனால் மாயா தோற்கடித்து விட்டது. நினைவோ இருக்கிறது தானே? பக்தியிலோ தோல்வி மற்றும் வெற்றியின் விஷயம் எதுவும் இருப்பதில்லை. ஞானம் தாரணை செய்வதற்கானது (நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டும்). இப்போது நீங்கள் பாபா மூலம் உண்மையான கீதை கேட்கிறீர்கள், இதன் மூலம் தேவதை ஆகிவிடுகிறீர்கள். பிராமணர் ஆகாமல் தேவதை ஆகமுடியாது. கிறிஸ்தவர்கள், பார்சிகள், முஸ்லிம்களில் தேவதைகள் இருப்பதில்லை. இந்த விஷயங்கள் அனைத்தையும் இப்போது தான் நீங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள்.

நீங்கள் அறிவீர்கள், அல்ஃப் (அல்லா), அதாவது அப்பாவை நினைவு செய்ய வேண்டும். அல்ஃபை நினைவு செய்வதன் மூலம் தான் ராஜ்யம் கிடைக்கும். உங்களை யாராவது சந்திக்கும் போதெல்லாம் சொல்லுங்கள் அல்ஃப்-அல்லாவை நினைவு செய்யுங்கள். அல்லாதான் உயர்ந்தவர் எனப்படுகிறார். விரலால் (மேலே) அல்லாவைக் காட்டுகிறார்கள் இல்லையா? அல்லாவை ஒருவர் என்றும் சொல்கின்றனர். ஒரே ஒரு பகவான்தான். மற்ற அனைவருமே குழந்தைகள். தந்தையோ எப்போதுமே அல்லாவாகவே இருக்கிறார். ராஜ்யம் செய்வதில்லை. ஞானமும் தருகிறார், தம்முடைய குழந்தையாகவும் ஆக்குகின்றார் என்றால் குழந்தைகள் எவ்வளவு குஷியுடன் இருக்க வேண்டும். பாபா நமக்கு எவ்வளவு சேவை செய்கிறார்! நம்மை உலகத்தின் எஜமான் ஆக்குகின்றார். பிறகுதான் அந்தப் புதிய உலகத்திற்கு வருவதே இல்லை. பாவன உலகத்திற்கு அவரை யாரும் அழைப்பதே இல்லை. பதீதர்கள்தான் அழைக்கின்றனர். பாவன உலகத்திற்கு வந்து என்ன செய்வார்? அவருடைய பெயரே பதீத் பாவனர். ஆகவே பழைய உலகத்தைப் புதியதாக ஆக்குவது அவருடைய கடமையாகும். பாபாவின் பெயர் சிவன்.

சாலிகிராம் என்று குழந்தைகள் சொல்லப்படுகின்றனர். அவர்களுக்குப் பூஜை நடைபெறுகின்றது. சிவபாபா என்று சொல்லி அனைவரும் நினைவு செய்கின்றனர். அடுத்து பிரம்மாவையும் கூட பாபா என்கிறார்கள். பிரஜாபிதா பிரம்மா என்று அநேகர் சொல்கின்றனர். ஆனால் அவரைப் பற்றி யதார்த்த ரீதியாக அறிந்திருக்கவில்லை. பிரம்மா யாருடைய குழந்தை? நீங்கள் சொல்வீர்கள், பரமபிதா பரமாத்மா சிவன் அவரைத் தத்தெடுத்துள்ளார். இவரோ சரீரதாரி இல்லையா? ஈஸ்வரனின் குழந்தை அனைத்து ஆத்மாக்களும். அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் அவரவர் சரீரம் உள்ளது. அவரவருடைய பாகம் கிடைத்துள்ளது, அதை நடித்தாக வேண்டும். இது பரம்பரையாக நடந்து வந்துள்ளது. அனாதி, அதாவது அதற்கு முதல்-இடை-கடை என்பது கிடையாது. மனிதர்கள் கேள்விப்படுகிறார்கள், முடிவு ஏற்படுகிறது என்று. அதனால் குழம்புகின்றனர், பிறகு எப்படி உருவாகும் என்று. பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், இது அனாதி என்று. எப்போது உருவானது என்ற கேள்வியே இல்லை. பிரளயம் ஏற்படுவதில்லை. இதுவும் பொய் சொல்லப் பட்டுள்ளது. மனிதர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக ஆகிவிடுவதால் பிரளயம் ஏற்பட்டதாகச் சொல்லப் படுகின்றது. பாபாவிடம் உள்ள ஞானம் இப்போது தான் வெளிப்படுகின்றது. இதற்காகத் தான் சொல்கின்றனர்-கடல் முழுவதையும் மையாக ஆக்குங்கள்..... அப்படியும் கூட முடிவு இருக்காது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாபாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. தனது மகிழ்ச்சி நிறைந்த முகத்தின் மூலம் பாபாவின் பெயரை விளங்கச் செய்ய வேண்டும். ஞான ரத்தினங்களை மட்டுமே கேட்கவும் சொல்லவும் வேண்டும். கழுத்தில் ஞான ரத்தினங்களின் மாலை அணியப்பட்டிருக்க வேண்டும். அசுர அவகுணங்களை நீக்கிவிட வேண்டும்.
2. சேவையில் ஒருபோதும் களைத்துப்போகக் கூடாது. நம்பிக்கை வைத்து ஆர்வத்துடன் சேவை செய்ய வேண்டும். விசார் சாகர் மந்தன் செய்து உற்சாகத்தில் இருக்க வேண்டும்.

வரதானம் : நினைவின் சர்ச் லைட் மூலம் வாயுமண்டலத்தை உருவாக்கக் கூடிய வெற்றிரத்தினம் ஆகுக.

சேவாதாரி ஆத்மாக்களின் நெற்றியில் வெற்றித் திலகம் இடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் எந்த இடத்தில் சேவை செய்ய வேண்டுமோ அந்த இடத்தில் முன்கூட்டியே சர்ச் லைட்டின் ஒளியைப் பரப்ப வேண்டும். நினைவின் சர்ச் லைட் மூலம் அப்படிப்பட்ட வாயுமண்டலம் உருவாகி விடும்-அநேக ஆத்மாக்கள் சுலபமாக அதன் சமீபமாக வந்து விடுவார்கள். பிறகு குறைந்த நேரத்தில் வெற்றி ஆயிரம் மடங்கு ஆகிவிடும். இதற்காக திடசங்கல்பம் செய்யுங்கள்- நாம் வெற்றி ரத்தினம் என்றால் ஒவ்வொரு கர்மத்திலும் வெற்றி அடங்கியுள்ளது.

சுலோகன் : எந்த சேவை தனக்கோ மற்றவருக்கோ தொந்தரவு செய்வதாக உள்ளதோ, அந்த சேவை, சேவை அல்ல, சுமையாகும்.